

containing an excellent answer BALLANT. — Vgl. प्रगयाण, प्रगम.

प्रगल्भ 1) अ^० Spr. 170 (vgl. Theil 3, S. 338).

प्रगाढ 1) मरू^० (so ist zu lesen) reich an KĀM. NĪTIS. 13, 40. — 2) Z. 6. fg. MBh. 4, 1977 erklärt NĪLAK. प्रगढि durch संकेते im Gedränge.

प्रगाथ 2) Z. 2 lies Ghaura.

प्रगुण (von प्रगुणम्) n. das Gerademachen, in-die-rechte-Ordnung-Bringen MĀLATĪM. 138, 13.

प्रगुणम् (von प्रगुण), ऽपति = प्रगुणीकर; vgl. प्रगुणन und प्रगुणित. प्रगुणीकर in die rechte Ordnung bringen: नन्वकरूपे मदीयचोवरो-
त्मपौव ते प्रगुणीकृतान्यङ्गानि MĀLATĪM. 164, 2.

प्रगुणीभू sich in Reihe und Glied stellen, sich zu Etwas (dat.) bereit machen, bereit sein: यत्स्य दैत्या इव लुण्ठनाय काव्यार्थचाराः प्रगुणीभ-
वन्ति (= वङ्गलीभवन्ति Comm.) KUVĀLAJ. 114, b.

प्रगे Schol. zu H. 139 (wo so zu lesen ist). morgen früh KATHĀS. 63, 191.

प्रगेतन, मङ्गलानि DAČAK. in BENF. Chr. 188, 22.

प्रगेनिश Z. 3. fg. ed. Bomb.: तयान्युदितशायिना । प्रगे निशामाशु तया
नैवाच्छिष्टाः स्व^० वै ॥

प्रग्रह 1) प्राञ्जलि^० R. 7, 82, 14. साञ्जलि^० 100, 15. प्राञ्जलिः प्रग्रहे
नृपः 31, 8. प्रग्रह = उद्यतबाहु und उर्ध्वबाहु Comm. — 3) am Ende,
NĪLAK. zu HARIV. 9101 erklärt प्रग्रह durch सक्राय.

प्रग्रहिन (von प्रग्रह) adj. die Zügel führend BHĀG. P. 10, 1, 34.

प्रघोष (von घुष् mit प्र) m. 1) Laut, Klang, Geräusch BHĀG. P. 10, 8, 22.
71, 14. — 2) N. pr. eines Sohnes des Kṛṣṇa BHĀG. P. 10, 61, 15.

प्रघ vgl. noch अघ्युत^०.

प्रघण्डचण्डिका f. eine Form der Durgā Verz. d. Oxf. H. 94, a, 43. 96, a, 8.

प्रघण्डता (von प्रघण्ड) f. Heftigkeit, Leidenschaftlichkeit UTTARARĀMA-
MĀ. 100, 20 (133, 16).

प्रघण्डदेव m. N. pr. eines Fürsten WILSON, Sel. Works 2, 23.

प्रघण्डशक्ति m. N. pr. eines Mannes KATHĀS. 69, 18. 70, 18. 74, 310.

प्रघय 2) am Ende eines adj. comp. f. घ्रा KĪR. 3, 48.

प्रघरणा 3) n. das auf-die-Weide-Gehen: गो^० Verz. d. Oxf. H. 386, b, 1 v. u.

प्रघलाकिन् 1) UTTARARĀMA. 36, 13 (48, 11). — Vgl. प्रवलाकिन्.

प्रघार 2) Z. 3. fg. भित्ता^० bedeutet das Ausgehen auf den Bettel; vgl.
u. d. W. — 3) गावो ह्रप्रघारेणा (विनश्यति) durch eine entfernte Weide
Spr. 3311. — Vgl. कौमुदी^०.

प्रचिन्वत् vgl. प्राचिन्वत्.

प्रचेतन (von 4. चित् mit प्र) adj. erleuchtend, aufklärend SV. II, 6, 3,
18, 2. ĀRANJASĀM. des SV. Daç. 6, 2 (Tüb. Hdschr.).

प्रचेतस् 2) b) Āṅgīrasa, Verfasser von RV. 10, 164. — c) Z. 6, LA.
(II) 38, 8 liest प्रचितसाना.

प्रच्छद्, धैतमुस्रत्पापटप्रच्छद्वासम् (तूलिका) KATHĀS. 82, 39.

प्रच्छाय KATHĀS. 72, 184.

प्रच्छेदक m. Riss, Bez. des Klagegesanges eines Weibes, das den Ge-
liebten für untreu hält, ŚĪH. D. 307. 304. anders BHAR. NĀṬYAC. 18, 124.

प्रच्छु die Zukunft befragen, nach etwas Zukünftigem fragen, vom Wahr-
sager VARĀH. BRH. S. 31, 37. 88, 41. mit loc. der Person: ते देवेष्वपृच्छत
diese befragten die Götter PAÑĀV. BR. 13, 3, 24.

— घ्रा 3) anrufen: अघिपतिमापृच्छ den Herrn (Gott) SUÇR. 2, 91, 15.

— सम् 2) med. mit doppeltem acc. BHĀG. P. 10, 38, 23. act. die Zukunft
befragen VARĀH. BRH. 26, 1.

प्रत्रल्प Unterhaltung BHĀG. P. 10, 82, 30.

प्रत्रवन adj. überaus schnell laufend: वाजिन् UTTARARĀMA. 92, 3 (119, 4).

प्रत्रविन् UTTARARĀMA. 36, 4 (48, 2).

प्रत्राकर adj. R. 7, 8, 27 wohl fehlerhaft für प्रत्रागर.

प्रत्राति BHĀG. P. 10, 80, 34 nach dem Comm. = प्रकृष्टं जन्म = उपनयन 2).

प्रत्रापति 3) erscheint in RV. ANUKR. unter drei Formen: als Para-
meshṭhin zu 10, 129, als Vākja 3, 38. 34—36. 9, 84 und als Vaiçvā-
mitra 3, 38. 34—36. — 9) der Planet Mars Ind. St. 10, 318.

प्रत्रापयित् TBR. 1, 7, 2, 4 fehlerhaft für प्रदापयित्.

प्रत्रावत् 3) m. N. pr. eines Rishi und zugleich Bez. eines von ihm
verfassten Liedes ĀÇV. GRH. 1, 13, 6. mit dem patron. Prāgāpatja
angeblicher Verfasser von RV. 10, 183.

प्रत्रिक्तीर्षु KATHĀS. 60, 197.

प्रत्रेश्वर auch = प्रत्रापति 3); vgl. प्रत्रेश्वर.

प्रत्रसि 2) KATHĀS. 31, 45. 111, 52.

प्रत्राकाश m. N. pr. eines Mannes KATHĀS. 102, 134.

प्रत्रास्योतिस् adj. Bez. eines Jogin auf der dritten Stufe SARVADAR-
ÇANAS. 178, 20; vgl. 179, 1.

प्रत्रान 2) a) येनेत्ते प्रणोतीदं जिघ्रति व्याकरोति च । स्वाद्वस्वाडु वि-
ज्ञानाति तत्प्रज्ञानमुदीरितम् ॥ Organ der Wahrnehmung Verz. d. Oxf.
H. 222, b, 12. fg.

प्रत्रासागर m. ein Meer der Einsicht, N. pr. eines Ministers KATHĀS.
89, 4. 58.

प्रत्रामुक्तमुक्तावली f. Titel einer Schrift WILSON, Sel. Works 1, 282
(Pragnasūktā-, Prajnasūktā- im Ind.).

प्रत्रवलन Verz. d. Oxf. H. 231, a, 40.

प्रत्रवाला f. Flamme R. 7, 6, 56.

प्रत्रोविन् m. KATHĀS. 62, 8. 14 wohl fehlerhaft für प्रत्रीविन्, wie im
PAÑĀT. gelesen wird.

प्रपात (von नम् mit प्र) Titel eines Pariçishṭa des SV. Verz. d. Oxf.
H. 378, a, 7.

प्रपामन (von नम् mit प्र) n. das Sichbeugen vor (gen.): मरुणो देव शो-
भनम् । न तु प्रपामनं शत्रोः KATHĀS. 62, 12.

प्रपाय 2) b) कलक Verz. d. Oxf. H. 213, b, 31. प्रपायेन in wohlgemein-
ter Absicht Spr. 4343. Sp. 933, Z. 9. fg. vgl. साधारणो ऽयमुभयोः प्रपायः
VIKR. 34. Z. 15 सप्रपायं वाक्यम् auch MBh. 3, 7322. Z. 17, die ed. Bomb.
liest 3, 8584 तदा सप्रपायं st. सा तदा प्रपायं.

प्रपायन 7) das Festsetzen, Einführen, Gründen: शाखा^० BHĀG. P. 12, 7, 25.

प्रपायनीय TBR. Comm. 1, 90, 6.

प्रपायिता, (श्रीः) न गच्छति प्रपायितामत्यन्तविद्वत्स्वपि auch gar grosse
Gelehrte mag sie nicht MUDRĀR. 38, 3 v. u.

प्रपायिन् 1) Spr. 3674. 4183. प्रपायिक्रिया Freundesdienst VIKR. 94.
— 2) verlangend nach (instr.); vgl. अर्थिनः युद्धेन R. 7, 20, 10. विषवि-
षमवाण^० Gefallen findend an Spr. 3735. — 3) प्रपायिनी Spr. 4068.

प्रपाव 1) ल WEBER, RĀMAT. Up. 337; vgl. 342.

प्रपाडिका = प्रपाडी, instr. प्रपाडिकया vermittelt SARVADARÇANAS.